

RIKSDAGENS SVAR 23/2011 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om det nationella genomförandet och tillämpningen av rambeslutet om överföring av dömda personer inom Europeiska unionen och rambeslutet om överföring av alternativa påföljder och övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen samt till vissa lagar som har samband med dem

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om det nationella genomförandet och tillämpningen av rambeslutet om överföring av dömda personer inom Europeiska unionen och rambeslutet om överföring av alternativa påföljder och övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen samt till vissa

lagar som har samband med dem (RP 10/2011 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (LaUB 4/2011 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om överföring av dömda personer inom Europeiska unionen och om tillämpning av rambeslutet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Genomförandet av rambeslutet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets rambeslut 2008/909/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkän-

nande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen, nedan *rambeslutet*, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

Artikel 5 i rådets rambeslut 2009/299/RIF om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgar-

nas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen ska iakttas som lag.

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och rambeslutet

1) verkställs i Finland frihetsstraff eller en annan frihetsberövande åtgärd som avses i rambeslutet och som har bestämts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen,

2) översänds ett fängelsestraff som har dömts ut i Finland eller ett beslut om psykiatrisk sjukhusvård oberoende av personens vilja vid straffeftergift (*vårdpåföljd*) som har fastställts av en domstol till en annan medlemsstat i Europeiska unionen för att verkställas.

På framställningar om verkställighet som gäller vårdpåföljder och andra motsvarande frihetsberövande åtgärder tillämpas dessutom vad som bestäms om vårdpåföljder i mentalvårdslagen (1116/1990) och i lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder (21/1987).

3 §

Behörig myndighet

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet beslutar om översändande till en annan medlemsstat av en framställning om överföring av verkställigheten av en påföljd som avses i 2 § och om samtycke till verkställighet i Finland av en framställning som har översänts av en annan medlemsstat. Om framställningen gäller överföring av verkställigheten av någon annan frihetsberövande åtgärd än ett fängelsestraff från en annan medlemsstat till Finland eller översändande av en framställning om överföring av verkställigheten av en vårdpåföljd från Finland till en annan medlemsstat, är dock justitieministeriet den behöriga myndigheten.

2 kap.

Verkställighet i Finland av en påföljd som har bestämts i en annan medlemsstat

4 §

Förutsättningar för att ta emot en framställning

En framställning om överföring av verkställigheten av en påföljd får tas emot för behandling utan samtycke av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet, om den dömde är finsk medborgare och

a) bor i Finland eller

b) det har bestämts att den dömde ska utvisas till Finland eller avvisas utifrån ett beslut om utvisning eller avvisning som ingår i domen eller i ett rättsligt eller administrativt beslut eller i någon annan åtgärd som följer av domen.

I andra fall än de som avses i 1 mom. krävs det samtycke av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet för att ta emot en framställning om överföring av verkställigheten av en påföljd. Om den påföljd som avses i framställningen är någon annan frihetsberövande åtgärd än ett fängelsestraff, ska samtycket dock ges av justitieministeriet. Samtycke får ges, om verkställigheten av påföljden i Finland främjar den dömdes möjligheter att återanpassa sig till samhället, med hänsyn till var den dömde är bosatt eller den dömdes övriga personliga förhållanden eller av särskilda skäl.

5 §

Temporärt tagande i förvar

I de fall som avses i artikel 14 i rambeslutet får en anhållningsberättigad tjänsteman ta den dömde i förvar för att säkerställa verkställigheten, om den utfärdande staten begär det. Begäran får framställas direkt hos den anhållningsberättigade tjänstemannen. Den tingsrätt inom vars domkrets den ort där den dömde hålls i förvar finns, häradsåklagaren inom domkretsen och Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska utan dröjsmål underrättas om att den dömde har tagits i förvar.

Efter att tingsrätten har underrättats om att någon har tagits i förvar, ska den skyndsamt ta ärendet till behandling på det sätt som föreskrivs om handläggning av häktningsyrkanden och besluta om huruvida åtgärden ska förbli i kraft. Tingsrätten ska genast underrätta Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet om sitt beslut.

Bestämmelserna om häktning i tvångsmedelslagen (450/1987), häktningslagen (768/2005) och lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen (841/2006) ska i tillämpliga delar gälla i fråga om tagande och hållande i förvar.

Om Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet anser att det finns hinder för att verkställa en påföljd, ska enheten bestämma att den som har tagits i förvar genast ska frigges. Den som har tagits i förvar ska frigges också om ingen framställning om verkställighet med bifogade handlingar har kommit in till Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet inom 40 dagar från det att personen togs i förvar. Den som har tagits i förvar ska frigges senast när den sammanräknade tiden för frihetsberövandet i Finland och i den utfärdande staten motsvarar den tid som den dömda skulle ha varit berövad sin frihet om påföljden hade verkställts i den utfärdande staten.

Den tid som motsvarar frihetsberövandet ska i enlighet med 6 kap. 13 § i strafflagen (39/1889) avräknas från den påföljd som ska verkställas.

Den dömda kan meddelas reseförbud i stället för att tas i förvar. I fråga om reseförbudet gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om reseförbud i tvångsmedelslagen och bestämmelserna om tagande i förvar i denna lag.

6 §

Dubbel straffbarhet

Om en påföljd har bestämts för en gärning som avses i artikel 7.1 i rambeslutet, krävs det inte för att en framställning om överföring av verkställigheten av påföljden ska kunna bifallas att gärningen enligt finsk lag utgör ett brott eller skulle utgöra ett brott om den begås i Finland under motsvarande förhållanden.

Om en påföljd har bestämts för någon annan gärning än en sådan som avses i artikel 7.1, krävs det för att en framställning om överföring av verkställigheten av påföljden ska kunna bifallas att gärningen enligt finsk lag utgör ett brott eller skulle utgöra ett brott om den begås i Finland under motsvarande förhållanden.

7 §

Anpassning av en påföljd

Helsingfors tingsrätt beslutar om anpassning av en påföljd under de förutsättningar som anges i artikel 8.2 och 8.3 i rambeslutet. Yrkande om anpassning framställs av åklagaren på begäran av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Vid behandlingen av ett ärende som gäller anpassning iakttas bestämmelserna om handläggning av brottmål i tillämpliga delar.

Den dömda ska ges tillfälle att bli hörd i ett ärende som gäller anpassning av en påföljd. I fråga om rätten till ett biträde och en försvarare vid behandlingen av ett ärende som gäller anpassning av en påföljd gäller 17 §.

8 §

Verkställighet av en påföljd

Verkställigheten av en påföljd i Finland bestäms enligt finsk lag.

9 §

Framställning om samtycke till undantag från specialitetsbestämmelsen

Den dömda ska personligen vid tingsrättens sammanträde meddela om han eller hon samtycker till att i Finland åtalas, straffas eller berövas sin frihet för något annat brott som begicks före överföringen än det för vilket den påföljd bestämdes som framställningen om överföring av verkställigheten gäller. Ärendet behandlas på framställning av åklagaren i den tingsrätt inom vars domkrets den dömda avtjänar fängelsestraff eller i den tingsrätt där det annars anses lämpligt att behandla ärendet.

Innan samtycket tas emot ska den dömde underrättas om innebörden av samtycket.

Det samtycke som avses i 1 mom. och den underrättelse som avses i 2 mom. ska protokollföras.

Tingsrätten är behörig att behandla ett ärende som avses i denna paragraf även med ordförandens ensam. Sammanträdet kan hållas även vid en annan tidpunkt och på en annan plats än vad som föreskrivs om allmän underrätts sammanträde.

Åklagaren får begära det samtycke som avses i artikel 18.2 g i rambeslutet. Åklagaren eller Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet får begära samtycke till verkställighet av ett fängelsestraff och justitieministeriet samtycke till en vårdpåföljd.

Den åklagare som är behörig att utföra åtal i brottmålet i fråga får sköta de åklagaruppgifter som avses i denna paragraf. Även någon annan åklagare kan vara behörig åklagare, om det finns särskilda skäl.

10 §

Språk och översättningar

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska godkänna det intyg som avses i artikel 4 i rambeslutet, om det har översänts på finska, svenska eller engelska eller har åtföljts av en översättning till något av dessa språk. Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet får även godkänna ett intyg på något annat språk än finska, svenska eller engelska, om det inte annars finns några hinder för att godkänna intyget.

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska se till att intyget och domen vid behov översätts till finska eller svenska.

Den dömde har rätt att få information om beslutet i ärendet på ett språk som han eller hon förstår.

Om den påföljd som ska överföras till Finland för verkställighet är någon annan frihetsberövande åtgärd än ett frihetsstraff, ska justitieministeriet sköta de översättningar som avses i denna paragraf.

3 kap.

Översändande till en annan medlemsstat av en framställning om överföring av verkställigheten av en påföljd som har bestämts i Finland

11 §

Förutsättningar för att översända en framställning

En förutsättning för att en framställning om överföring av verkställigheten av en påföljd ska få översändas till en medlemsstat som avses i artikel 4.1 i rambeslutet är att överföringen av verkställigheten främjar den dömdes möjligheter att återanpassa sig till samhället med hänsyn till var den dömde är medborgare, var den dömde är bosatt eller den dömdes övriga personliga förhållanden eller av särskilda skäl.

I enlighet med artikel 5 i rambeslutet ska en framställning om överföring av verkställigheten av en påföljd göras genom att översända domen eller en bestyrkt kopia av den samt ett intyg vars formulär finns i bilaga I till rambeslutet till den medlemsstat som avses i 1 mom.

12 §

Den dömdes samtycke till att verkställigheten överförs

Den dömde ska personligen meddela om han eller hon samtycker till att en påföljd översänds till en annan medlemsstat för att verkställas. Samtycket ska ges till fängelsedirektören eller den tjänsteman som ansvarar för verkställigheten. Den förrättning där samtycket ges ska protokollföras.

Innan samtycke ges ska den dömde underrättas om innebörden av samtycket och informeras om att en överföring av verkställigheten av en påföljd inte kräver den dömdes samtycke i de situationer som avses i artikel 6 i rambeslutet.

Till den dömde ska ges en sådan underrättelse om framställningen om överföring som avses i bilaga II till rambeslutet.

Om den dömden befinner sig i en annan medlemsstat, ska samtycket ges enligt procedurbestämmelserna i den staten.

13 §

Tillstånd till undantag från specialitetsbestämmelsen

Beslut om att bevilja tillstånd till att en dömd som överförs till en annan medlemsstat får åtalas, straffas eller berövas friheten för något annat brott än det för vilket det straff dömdes ut för vars verkställighet den dömden har överförs till medlemsstaten i fråga fattas av Helsingfors tingsrätt. På förutsättningarna för att bevilja tillstånd och förfarandet när tillstånd beviljas tillämpas i övrigt vad som i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) bestäms om beviljande av tillstånd till att göra undantag från specialitetsbestämmelsen.

14 §

Språk och översättningar

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska se till att det intyg som avses i artikel 5 i rambeslutet och, i det fall som avses i artikel 23.3, domen översätts till ett språk som godtas av den verkställande staten. Om framställningen gäller överföring av verkställigheten av en vårdpåföljd, ska justitieministeriet sköta översättningen.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

15 §

Partiell verkställighet

Om ett straff som har bestämts efter att en dom har återbrutits enligt 31 kap. 9 b § i rättegångsbalken överförs till en annan medlemsstat för att verkställas, får den del av det ursprungliga straffet som inte överförs inte längre verkställas

i Finland efter det att verkställigheten av straffet i den andra medlemsstaten har avslutats.

16 §

Hörande av den dömden

Utöver vad som bestäms i artikel 6 i rambeslutet och i denna lag gäller i fråga om hörande av den dömden vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003).

17 §

Rätt till biträde och försvarare

Den dömden har rätt att anlita ett biträde.

Om den dömden begär det, ska en försvarare förordnas för honom eller henne. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar och i fråga om försvararen i övrigt gäller i tillämpliga delar 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997). Försvararen förordnas av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet eller, i ett ärende som gäller verkställighet av en vårdpåföljd eller någon annan frihetsberövande åtgärd, av justitieministeriet. Försvararen får även förordnas av en domstol som handlägger ett sådant ärende som avses i denna lag. Den dömden ska utan dröjsmål informeras om rätten att anlita ett biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Om den dömden befinner sig i en annan medlemsstat och det har förordnats ett rättegångsbiträde för honom eller henne i den staten, får en försvarare förordnas på det villkoret att det finns särskilda skäl till det med hänsyn till den dömdes rättsskydd.

Till försvararen ska betalas en skälig ersättning av statens medel som bestäms av justitieministeriet och som staten ska svara för.

18 §

Transitering

Justitieministeriet beviljar tillstånd till att en dömd får transporteras via Finland när det har gjorts en framställning om att den dömden ska

överförs till en annan medlemsstat. En finsk medborgare får transporteras via Finland, om det finns förutsättningar enligt denna lag och rambeslutet för att överföra den dömda till den verkställande staten eller om den dömda har samtyckt till att transporteras genom Finland.

Framställningen om transitering ska åtföljas av ett intyg enligt artikel 4 i rambeslutet. Bestämmelser om översättning av intyget finns i 10 §.

19 §

Ändringssökande

Ett beslut som Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet eller justitieministeriet har meddelat med stöd av denna lag får överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvären ska behandlas skyndsamt. Beslut av Helsingfors förvaltningsdomstol får inte överklagas genom besvär.

I fråga om sökande av ändring i ett sådant beslut av tingsrätten som avses i 5 § gäller vad som i tvångsmedelslagen bestäms om sökande av ändring i ett domstolsbeslut i ett ärende som gäller häktning eller reseförbud. Ändring i ett sådant beslut av tingsrätten som avses i 7 § söks hos hovrätten genom besvär på det sätt som i rättegångsbalken bestäms om sökande av ändring i tingsrättens avgöranden. Ändring i ett sådant beslut av tingsrätten som avses i 13 § söks hos högsta domstolen genom besvär, med iaktta-

gande i tillämpliga delar av vad som i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen bestäms om sökande av ändring i tingsrättens avgörande i ett utlämningsärende.

20 §

Förhållande till annan lagstiftning

Lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål (326/1963) får tillämpas trots denna lag.

21 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

På en framställning om överföring som har översänts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

I förhållande till de medlemsstater som inte har genomfört rambeslutet senast vid ikraftträdandet av denna lag eller som har avgett en förklaring som avses i artikel 28.2 i rambeslutet tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet tills medlemsstaten i fråga har genomfört rambeslutet eller tills rambeslutet har börjat tillämpas i den medlemsstat som har avgett förklaringen enligt artikel 28.2.

Lag

om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om alternativa påföljder och övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen och om tillämpning av rambeslutet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Genomförandet av rambeslutet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets rambeslut 2008/947/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder, nedan *rambeslutet*, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

Artikel 6 i rådets rambeslut 2009/299/RIF om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen ska iakttas som lag.

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och rambeslutet

1) erkänns i Finland en dom eller ett övervakningsbeslut som avses i rambeslutet och som har meddelats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen och verkställs övervakning av en person som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd,

2) översänds en dom eller ett övervakningsbeslut som avses i rambeslutet och som har meddelats i Finland och en framställning om övervakning av en person som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd till en annan medlemsstat i Europeiska unionen för att erkännas.

De påföljder och övervakningsbeslut som avses i rambeslutet är i Finland samhällstjänst, ungdomsstraff, övervakningsstraff, villkorligt fängelsestraff och beslut om övervakning av den som har dömts till villkorligt fängelsestraff, beslut om övervakning av en villkorligt frigiven

och beslut om att försätta en fänge i övervakad frihet på prov.

3 §

Behörig myndighet

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet beslutar om översändande till en annan medlemsstat av framställningar om erkännande av domar och övervakningsbeslut samt om verkställighet av övervakningsåtgärder eller av övervakning av alternativa påföljder (*framställningar om överföring av övervakning*) och om samtycke till verkställighet i Finland av framställningar som har översänts av en annan medlemsstat.

2 kap.

Verkställighet av en framställning om överföring av övervakning som har översänts från en annan medlemsstat till Finland

4 §

Förutsättningar för att ta emot en framställning

Om den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd har sin vanliga vistelseort i Finland och har samtyckt till att övervakningen ordnas i Finland, får en framställning om överföring av övervakningen tas emot för behandling utan samtycke av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet.

Om den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd inte har sin vanliga vistelseort i Finland, krävs det samtycke av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet för att ta emot en framställning om överföring av övervakning. Samtycke får ges, om verkställigheten av den alternativa påföljden eller övervakningsåtgärden i Finland främjar möjligheterna för den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd att återanpassa sig till samhället, med hänsyn till hans eller hennes personliga förhållanden eller av andra särskilda skäl.

5 §

Dubbel straffbarhet

Om det för en gärning som avses i artikel 10.1 i rambeslutet bestämts en påföljd som framställningen om överföring av övervakning gäller, krävs det inte för att framställningen ska kunna bifallas att gärningen enligt finsk lag utgör ett brott eller skulle utgöra ett brott om den begås i Finland under motsvarande förhållanden.

Om det för någon annan gärning än en sådan som avses i artikel 10.1 i rambeslutet bestämts en påföljd som framställningen om överföring av övervakning gäller, krävs det för att framställningen ska kunna bifallas att gärningen enligt finsk lag utgör ett brott eller skulle utgöra ett brott om den begås i Finland under motsvarande förhållanden.

6 §

Verkställighet av en framställning om överföring av övervakning

Finland får som verkställande stat övervaka endast sådana alternativa påföljder och övervakningsåtgärder som avses i artikel 4.1 i rambeslutet.

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet beslutar om anpassning av en alternativ påföljd och en övervakningsåtgärd i enlighet med artikel 9 i rambeslutet. Om en domstol dock skulle besluta om åtgärden i ett motsvarande nationellt fall, ska beslutet fattas av Helsingfors tingsrätt. Yrkande framställs av åklagaren på begäran av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Vid behandlingen av ärendet om anpassning iakttas då i tillämpliga delar vad som föreskrivs om handläggning av brottmål.

Den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd ska ges tillfälle att bli hörd i ett ärende som gäller anpassning. I fråga om rätten till ett biträde och en försvarare gäller 13 §.

På verkställigheten av en alternativ påföljd och en övervakningsåtgärd ska tillämpas vad

som i finsk lag föreskrivs om verkställighet av motsvarande påföljd eller åtgärd.

7 §

Behörighet att fatta följdbeslut

Den myndighet som är behörig i ett motsvarande nationellt fall beslutar om följderna av att någon bryter mot villkoren för en alternativ påföljd eller en övervakningsåtgärd och om andra åtgärder som avses i artikel 14.1 i rambeslutet. Tingsrätten beslutar dock om de åtgärder som avses i artikel 14.1 b och 14.1 c i rambeslutet. Ärendet behandlas i den tingsrätt inom vars domkrets den som har ställts under övervakning bor eller i den tingsrätt där det annars anses lämpligt att behandla ärendet.

Om den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd inte har iakttagit de villkor eller förelägganden som har ålagts honom eller henne eller har begått ett nytt brott, får tingsrätten avstå från att vidta åtgärder enligt artikel 14.1 b och 14.1 c i rambeslutet, om

1) den behövliga åtgärden inte är förenlig med finsk lag,

2) gärningen inte enligt finsk lag utgör ett brott eller skulle utgöra ett brott om den begås i Finland under motsvarande förhållanden, eller

3) det finns andra särskilda skäl eller en grund enligt artikel 20 i rambeslutet för att tingsrätten inte vidtar åtgärder.

Behörigheten för följdbeslut återgår då till den utfärdande staten.

8 §

Språk och översättningar

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska godkänna det intyg som avses i artikel 6 i rambeslutet, om det har översänts på finska, svenska eller engelska eller har åtföljts av en översättning till något av dessa språk. Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet får även godkänna ett intyg på något annat språk än finska, svenska eller engelska,

om det inte annars finns några hinder för att godkänna intyget.

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska se till att intyget vid behov översätts till finska eller svenska.

Den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd har rätt att få information om beslutet i ärendet på ett språk som han eller hon förstår.

3 kap.

Översändande till en annan medlemsstat av en framställning om överföring av övervakning från Finland

9 §

Förutsättningar för att översända en framställning

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet beslutar om översändande av en framställning om överföring av övervakning till en medlemsstat som avses i artikel 5.1 och 5.2 i rambeslutet. En förutsättning för att en framställning ska få översändas är att överföringen av verkställigheten kan främja möjligheterna att återanpassa sig till samhället för den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd med hänsyn till hans eller hennes personliga förhållanden eller av andra särskilda skäl och att personen i fråga har gett sitt samtycke till överföringen.

10 §

Framställningens innehåll och form

I enlighet med artikel 6 i rambeslutet ska en framställning om överföring av övervakning göras genom att översända domen och vid behov beslutet om övervakning eller bestyrkta kopior av dem samt ett intyg vars formulär finns som bilaga till rambeslutet till den medlemsstat som avses i 9 §.

11 §

Språk och översättningar

Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska se till att ett intyg enligt det formulär som finns som bilaga till rambeslutet översätts till ett språk som godtas av den verkställande staten.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

12 §

Hörande av den som har ställts under övervakning

Utöver vad som bestäms i denna lag gäller i fråga om hörande av den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003).

13 §

Rätt till biträde och försvarare

Den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd har rätt att anlita ett biträde.

Om den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd begär det, ska en försvarare förordnas för honom eller henne. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar och i fråga om försvararen i övrigt gäller i tillämpliga delar 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997). Försvararen förordnas av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet. Försvararen får även förordnas av en domstol som handlägger ett sådant ärende som avses i denna lag. Den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd ska utan dröjsmål informeras om rätten att anlita ett biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Om den som har ställts under övervakning eller dömts till en alternativ påföljd befinner sig i

en annan medlemsstat och det har förordnats ett rättegångsbiträde för honom eller henne i den staten, får en försvarare förordnas på det villkoret att det finns särskilda skäl till det med hänsyn till rättsskyddet för personen i fråga.

Till försvararen ska betalas en skälig ersättning av statens medel som bestäms av justitieministeriet och som staten ska svara för.

14 §

Ändringssökande

Ett beslut som Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet har meddelat med stöd av denna lag får överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvaren ska behandlas skyndsamt. Beslut av Helsingfors förvaltningsdomstol får inte överklagas genom besvär.

Ändring i ett sådant avgörande av tingsrätten som avses i denna lag söks hos hovrätten genom besvär på det sätt som i rättegångsbalken bestäms om sökande av ändring i tingsrättens avgöranden.

15 §

Förhållande till annan lagstiftning

Lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål (326/1963) får tillämpas trots denna lag.

16 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen ska tillämpas i förhållande till sådana medlemsstater som har genomfört rambeslutet.

Lag

om ändring av lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder (21/1987) 9 § 1 mom. samt 23 a och 23 b §,
sådana de lyder, 9 § 1 mom. i lag 418/2009, 23 a § i lag 236/2001 och 23 b § i lagarna 236/2001 och 418/2009, samt
fogas till lagen en ny 2 a § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

2 a §

I fråga om samarbetet mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid verkställighet av fängelsestraff föreskrivs särskilt.

9 §

Domstolen ska omvandla en annan frihetsberövande påföljd som har dömts ut i en främmande stat än en vårdpåföljd till det fängelsestraff som enligt finsk lag föreskrivs för motsvarande brott. Den omvandlade påföljden får inte vara strängare än den påföljd som har bestämts för brottet i den främmande staten, även om denna

påföljd är lindrigare än det minimistraff som föreskrivs för brottet i finsk lag.

23 a §

I fråga om hörande av den dömda gäller förvaltningslagen (434/2003).

23 b §

Den dömda har rätt att anlita ett biträde.

När verkställigheten av en frihetsberövande påföljd eller en vårdpåföljd överförs från en främmande stat till Finland eller från Finland till en främmande stat, ska en försvarare förordnas för den dömda, om han eller hon begär det. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar och i fråga om försvararen i övrigt gäller i tillämpliga delar 2 kap. i lagen om rättegång i

brottmål (689/1997). Försvararen förordnas av justitieministeriet. Försvararen får även förordnas av en domstol som handlägger ett sådant ärende som avses i denna lag. Den dömda ska utan dröjsmål informeras om rätten att anlita ett biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Om den dömda befinner sig i en främmande stat och det har förordnats ett rättegångsbiträde för honom eller henne i den staten, får en försvarare förordnas på det villkoret att det finns särskilda skäl till det med hänsyn till den dömdes rättsskydd.

Till försvararen ska betalas en skälig ersättning av statens medel som bestäms av justitieministeriet och som staten ska svara för.

Denna lag träder i kraft den

20

Lag

om ändring av 5 e § i lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål (326/1963) 5 e §, sådan den lyder i lag 237/2001, som följer:

5 e §

Den dömda har rätt att anlita ett biträde.

Om den dömda begär det, ska en försvarare förordnas för honom eller henne. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar och i fråga om försvararen i övrigt gäller i tillämpliga delar 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997). Försvararen förordnas av justitieministeriet. Försvararen får även förordnas av den tingsrätt som handlägger frågan om tagande i förvar eller av någon annan domstol som handlägger ett sådant ärende som avses i denna lag. Den dömda ska utan dröjsmål infor-

meras om rätten att anlita ett biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Om den dömda befinner sig i ett annat nordiskt land och det har förordnats ett rättegångsbiträde för honom eller henne i det landet, får en försvarare förordnas på det villkoret att det finns särskilda skäl till det med hänsyn till den dömdes rättsskydd.

Till försvararen ska betalas en skälig ersättning av statens medel som bestäms av justitieministeriet och som staten ska svara för.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 31 kap. 9 b § i rättegångsbalken

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 31 kap. 9 b § i rättegångsbalken, sådan paragrafen lyder i lag 1290/2003, ett nytt 2 mom.
som följer:

31 kap.

Om extraordinärt ändringssökande

9 b §

— — — — —
Dessutom kan en lagakraftvunnen brottmåls-
dom återbrytas, om en framställning om verk-
ställighet av ett gemensamt fängelsestraff som
har bestämts i Finland har översänts till en an-
nan medlemsstat i Europeiska unionen och det
inte är möjligt att överföra verkställigheten för

alla de brott som ligger till grund för det gemen-
samma fängelsestraffet eller framställningen
inte bifalls i fråga om något av brotten. Högsta
domstolen ska då bestämma straffen separat för
de brott där en överföring av verkställigheten är
möjlig eller där framställningen bifalls samt för
de övriga brotten. De straff som bestäms på det-
ta sätt får inte sammanlagt vara strängare än det
ursprungliga gemensamma fängelsestraffet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska
unionen (1286/2003) 11 § 2 mom., 15 § 3 mom., 49 § och 58 § 3 mom., av dem 11 § 2 mom. sådant
det lyder i lag 1760/2009 och 58 § 3 mom. sådant det lyder i lag 733/2011, som följer:

11 §

Behöriga domstolar

— — — — —
Oberoende av inom vilken hovrätts domkrets
den som begärs utlämnad har gripits eller annars

påträffats, får beslut om utlämning och fortsatt
förvar fattas av den av de tingsrätter som nämns i
1 mom. där det kan anses ändamålsenligt att be-
handla utlämningsärendet med hänsyn till trans-
port eller förvar av den som begärs utlämnad el-
ler övriga omständigheter.

15 §

Språk och översättningar

Om en framställning har avfattats på något annat språk än finska eller svenska, ska central-kriminalpolisen se till att framställningen översätts till det språk, finska eller svenska, som används vid behandlingen av utlämningsärendet.

49 §

Uppskov med verkställigheten och tillfällig utlämning

Domstolen får skjuta upp verkställigheten av ett beslut om utlämning så att den som ska utlämnas kan åtalas i Finland för någon annan gärning än den som ligger till grund för framställningen om gripande eller utlämning eller, om en dom redan har fallit, kan avtjäna det straff som har dömts ut. Efter det att verkställigheten har skjutits upp beslutar den behöriga åklagare som avses i 12 § om att inleda verkställigheten av beslutet om utlämning.

I stället för att skjuta upp verkställigheten av beslutet om utlämning får domstolen tillfälligt utlämna personen i fråga till den ansökande medlemsstaten. En person som avtjänar ett fängelsestraff i Finland får utlämnas endast för en pågående rättegång i den ansökande medlemssta-

ten. Tingsrätten ska i sitt beslut anteckna när den som har blivit tillfälligt utlämnad senast ska återsändas till Finland och övriga villkor för den tillfälliga utlämningen. I beslutet ska även anges att den ansökande staten är skyldig att iaktta villkoren för den tillfälliga utlämningen. Beslutet om tillfällig utlämning får börja verkställas när den behöriga myndigheten i den ansökande staten skriftligen har meddelat att den förbinder sig att iaktta de villkor som tingsrätten har bestämt.

58 §

Iakttagande av specialitetsbestämmelsen

Den åklagare som är behörig att utföra åtal i brottmålet i fråga eller, om det finns särskilda skäl, någon annan åklagare får begära samtycke enligt 2 mom. 7 punkten. Framställningen ska grunda sig på ett sådant häkttningsbeslut som avses i 60 §, och den ska åtföljas av en skriftlig ut-saga om framställningen av den som utlämnats till Finland. Åklagaren eller Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet får begära samtycke till verkställighet av ett utdömt fängelsestraff. De framställningar som avses i detta moment ska innehålla de uppgifter som avses i 14 § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna (1383/2007) 8 § 2 mom., 12 § 3 mom. samt 46 och 58 §, av dem 8 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1761/2009, som följer:

8 §

Behöriga domstolar

— — — — —
Oberoende av inom vilken hovrätts domkrets den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats, får beslut om utlämning och fortsatt förvar fattas av den av de tingsrätter som nämns i 1 mom. där det kan anses ändamålsenligt att behandla utlämningsärendet med hänsyn till transport eller förvar av den som begärs utlämnad eller övriga omständigheter.

12 §

Språk och översättningar

— — — — —
Om en framställning har avfattats på något annat språk än finska eller svenska, ska central-kriminalpolisen se till att framställningen översätts till det språk, finska eller svenska, som används vid behandlingen av utlämningsärendet.

46 §

Uppskov med verkställigheten och tillfällig utlämning

Domstolen får skjuta upp verkställigheten av ett beslut om utlämning så att den som ska utlämnas kan åtalas i Finland för någon annan gärning än den som ligger till grund för framställningen om gripande eller utlämning eller, om en dom redan har fallit, kan avtjäna det straff som har dömts ut. Efter det att verkställigheten har skjutits upp beslutar den behöriga åklagare som avses i 9 § om att inleda verkställigheten av beslutet om utlämning.

I stället för att skjuta upp verkställigheten av beslutet om utlämning får domstolen tillfälligt utlämna personen i fråga till det ansökande nordiska landet. En person som avtjänar ett fängelsestraff i Finland får utlämnas endast för en pågående rättegång i det ansökande nordiska landet. Tingsrätten ska i sitt beslut anteckna när den som har blivit tillfälligt utlämnad senast ska

återsändas till Finland och övriga villkor för den tillfälliga utlämningen. I beslutet ska även anges att det ansökande nordiska landet är skyldigt att iaktta villkoren för den tillfälliga utlämningen. Beslutet om tillfällig utlämning får börja verkställas när den behöriga myndigheten i det ansökande nordiska landet skriftligen har meddelat att den förbinder sig att iaktta de villkor som tingsrätten har bestämt.

58 §

Förutsättningar för vidareutlämning

Den som har utlämnats från ett nordiskt land till Finland får vidareutlämnas till ett annat nordiskt land, om framställning om utlämning har gjorts för ett brott som har begåtts före utlämningen till Finland.

Vidareutlämning är dock förbjuden, om den person som ska vidareutlämnas är medborgare i det nordiska land från vilket han eller hon utlämnats till Finland eller om vidareutlämningen avser ett politiskt brott och det nordiska land som utlämnat personen till Finland med stöd av sin nationella lagstiftning skulle ha kunnat vägra utlämning, om det nordiska land som begärt vidareutlämning skulle ha begärt utlämning direkt från det nordiska land som utlämnat personen till Finland.

Den som utlämnats från ett nordiskt land till Finland får inte vidareutlämnas till en annan stat än ett nordiskt land för ett brott som har begåtts före utlämningen till Finland.

Trots vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. är vidareutlämning dock tillåten, om

1) den utlämnade har haft möjlighet att lämna Finland men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till Finland efter att först ha lämnat landet,

2) den utlämnade har samtyckt till att bli vidareutlämnad, eller

3) det nordiska land som har utlämnat personen till Finland ger sitt samtycke till vidareutlämningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 24 § i lagen om utlämning för brott

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om utlämning för brott (456/1970) 24 § som följer:

24 §

Den som begärs utlämnad har rätt att anlita ett biträde.

Om den som begärs utlämnad begär det, ska en försvarare förordnas för honom eller henne. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar och i fråga om försvararen i övrigt gäller i tillämpliga delar 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997). Försvararen förordnas av den tingsrätt som behandlar frågan om tagande i förvar eller av någon annan domstol som

behandlar utlämningsärendet. Om den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats i Finland, ska personen i fråga utan dröjsmål informeras om rätten att anlita ett biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Till försvararen ska betalas en skälig ersättning av statens medel som bestäms av justitieministeriet och som staten ska svara för.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 11 oktober 2011
